

Men hvis det er sådan, at Det Konservative Folkeparti nu mener noget andet, så synes jeg, at vi skal snakke om det. Jeg vil gerne invitere de partier, der stemte imod i sin tid, til en drøftelse af, om de alligevel nu gerne vil være med til at sikre en bedre hverdag for de mennesker, der befinder sig i denne meget, meget lidt attraktive situation.

Så hvis det var en indirekte rækken hånden frem fra Det Konservative Folkeparti, så vil jeg sige: Ja, den tager jeg. Jeg synes, at så mange som muligt bør være med til at stå bag de vilkårsforbedringer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 14: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ophævelse af varighedsbegrænsningen).

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 25/10 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter forslaget skal der ske en udvidelse af mulighederne for at få sygedagpenge, idet dagpengelovens regler om en varighedsbegrænsning på 52 uger ifølge lovforslaget helt skal afskaffes.

Det forslag kan jeg ikke støtte, fordi det bryder med det princip i dagpengeloven, at sygedagpenge er en korttidsydelse, der ikke skal dække et varigt forsørgelsesbehov.

Den ændring af loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel, der skete i 1989, understreger netop sammenhængen mellem tilknytningen til arbejdsmarkedet og ydelsen af sygedagpenge. Det fremgår af, at man samtidig indførte den faste revalideringsydelse, som har til formål at give forbedrede muligheder for at hjælpe personer med nedsat erhvervsevne ind i eller tilbage til arbejdsmarkedet, så de i stedet for en passiv forsørgelse kan få en aktiv erhvervmæssig tilværelse. Netop derfor er der i dagpengeloven indført en regel om, at udbetaling af sygedagpenge kan fortsætte ud over varighedsbegrænsningen på 2 uger, når det anses for overvejende sandsynligt, at der kan finde en arbejdsprøvning eller en revalidering sted.

Jeg er selvfølgelig enig i, at langvarig sygdom er et alvorligt problem for de mennesker, der rammes, og derfor er den kommunale dagpengeopfølgning meget vigtig. Erfaringen viser, at tidlig kontakt i sygdomsforløbet og hyppig kontakt med dagpengemodtagerne forkorter udbetalingsperioderne.

Socialministeriet har derfor i en række kommuner iværksat forsøg og udviklingsprojekter, som alle netop går ud på at intensivere dagpengeopfølgningen og derved medvirke til at forhindre de lange sygdomsperioder.

SF nævner i bemærkningerne til lovforslaget også de lange ventetider. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at lange ventetider ikke længere i sig selv bevirker, at dagpengeudbetalingen standser. Der er nemlig sidste år indført en bestemmelse i Socialministeriets bekendtgørelse om dagpenge ved sygdom eller fødsel, hvorefter ventetiden på behandling på et offentligt sygehus anses for en død periode i relation til varighedsbegrænsningerne, når det må antages, at den sygemeldte efter behandlingen kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Om de gældende regler kan jeg fortælle, at efter dagpengelovens § 22, stk. 1, ophører retten til sygedagpenge, når der er udbetalt dagpenge eller løn for mere end 52 uger i de forudgående 18 måneder, medmindre der er mulighed for at forlænge dagpengeperioden. Dette kan ske, hvis en af følgende betingelser er opfyldt: at det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering eller arbejdsprøvning kan blive sat i værk, at den pågældende er under lægebehandling, der må antages at kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for 26 uger, eller når særlige omstændigheder taler for det. Det er den sidste forlængelsesmulighed, der bliver brugt i forbindelse med livstruende sygdom.